

ΕΠΑΓΡΥΠΝΗΣΗ

*Ενημερωτικό φυλλάδιο ενάντια
στις φυλακές και τον εγκλεισμό,
για την Ελευθερία*

**Ο ΕΓΚΛΕΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΟ
ΤΑ ΙΣΟΒΙΑ ΕΙΝΑΙ ΘΑΝΑΤΙΚΗ ΠΟΙΝΗ**

Την 1^η Δεκεμβρίου 2007 ξεκίνησε στις ιταλικές φυλακές μια απεργία πείνας από 800 περίπου ισοβίτες (σε σύνολο 1294) και κοντά δεκαπλάσιους κρατούμενους (μη ισοβίτες) και συγγενείς, με κεντρικό στόχο την κατάργηση των ισοβίων, αλλά και των ειδικών καθεστώτων κράτησης (π.χ. 41bis) και των απάνθρωπων συνθηκών εγκλεισμού. Ο αγώνας ξεδιπλώθηκε με διαφορετικούς τρόπους (συνεχής απεργία, εναλλασσόμενη απεργία) και πλαισιώθηκε κι από άλλες μορφές (π.χ. συγχρονισμένες καγκελοκρουσίες κλπ.) προκειμένου να διαρκέσει όσο περισσότερο και με τις μικρότερες επιπτώσεις στην υγεία των κρατουμένων, οι οποίοι/ές στην πλειονότητά τους εκτίουν ήδη πολυετείς ποινές κράτησης κι έχουν συνείδηση του μακρόχρονου χαρακτήρα του αγώνα τους. Επρόκειτο για την πρώτη μαζική αγωνιστική εκδήλωση των κρατουμένων, μετά απ' τις μεγάλες εξεγέρσεις της δεκαετίας του '70 και του '80 για το κλείσιμο των ειδικών φυλακών υψίστης ασφάλειας. Από εκείνη την εποχή κι ύστερα, η κατάσταση του ιταλικού «σφαρονιστικού» συστήματος εξελίχθηκε, λίγο πολύ, στα πλαίσια της πεκατημένης πολιτικής που εφαρμόστηκε και στα υπόλοιπα (δυτικο-ευρωπαϊκά κράτη : αυστηροποίηση των ποινών, ανέγερση νέων φυλακών μακριά απ' τις πόλεις (βλ. εδώ φυλακές Μαλανδρινού), ειδικά καθεστώτα κράτησης μέσα στις ίδιες φυλακές (αντίστοιχα των ισπανικών FIES), ειδικά μέτρα επιβράβευσης της συμμόρφωσης και της συνεργασίας των κρατουμένων με τις αρχές κλπ. Από την άλλη, οι έκτακτες συνθήκες κράτησης που είχαν επιβληθεί με το πρόσχημα της «τρομοκρατίας» ουδόλως άρθηκαν όταν τούτο απόνησε, αντιθέτως πέρασαν σε άλλες κατηγορίες κατάδικων (π.χ. «οργανωμένο έγκλημα-μαφία»), εκσυγχρονίστηκαν στο πιο βάνυσο και πλέον ισχύουν για όλους τους φυλακισμένους, ανάλογα με το βαθμό πολιτικοποίησης, απειθαρχίας ή επικινδυνότητας που καθένας εκπροσωπεί. Τέτοια είναι η περίπτωση του άρθρου 41bis, με κάθε παραλλαγή του, μια ειδική συνθήκη μακρόχρονης απομόνωσης των κρατουμένων μέσα στις φυλακές. Τέλος, με την κατάρρευση του «υπαρκτού σοσιαλισμού» και την παγκοσμιοποίηση της εξαθλίωσης, άνοιξαν κι οι ιταλικές φυλακές για τους μετανάστες (πάνω απ' το 1/3 του συνολικού πληθυσμού φυλακισμένων) και στο τοπίο του εγκλεισμού προστέθηκαν νέα κολαστήρια, τα λεγόμενα CPT, Κέντρα Προσωρινής Διαμονής («Υποδοχής» στα ελληνικά) για μετανάστες.

Η συγκεκριμένη απεργία πείνας έληξε σταδιακά μέσα στο δεύτερο 15νήμερο του Δεκεμβρη. Σημείο καμπής υπήρξε η έκκληση απ' έξω, από δικηγόρους και συγγενείς κρατουμένων, για παύση. Σε αυτό το διάστημα, αλλά και το αμέσως προηγούμενο, μιας κι η απεργία είχε προαναγγελθεί ήδη απ' το Νοέμβρη, η κοινωνική της απήχηση ήταν περιορισμένη. Τοίχος σιωπής από μεριάς μμε., ελλιπής ή υποκριτική ευαισθητοποίηση του «προοδευτικού κόσμου» και της αριστεράς (που, να θυμίσουμε, συμμετέχει ήδη στην κυβέρνηση και στην πιο αυθεντική, απ' τον εδώ ΣυΡΙζΑ, εκδοχή της) με μια πρόταση μείωσης των ισοβίων στα 28 χρόνια. Η κομβικότητα του αιτήματος κι η αυτοοργάνωση του αγώνα

προφανώς δεν αφήναν περιθώριο εκμετάλλευσης στους θιασώτες του πολιτικού ρεαλισμού. Ξεχωριστή επίδραση, στην ανάδειξη του ζητήματος, είχε η αλληλεγγύη των αναρχικών, στην προοπτική της κατάργησης των φυλακών και κάθε μορφής εγκλεισμού. Συνέβαλε ουσιαστικά στο σπάσιμο της απομόνωσης των κρατούμενων, ανέδειξε τις αντιφάσεις του δημοκρατικού καθεστώτος, που προς τα έξω καταδικάζει την θανατική καταδίκη και προς τα μέσα την εφαρμόζει σε συγκαλυμμένη μορφή κι έθεσε σε δοκιμασία το απελευθερωτικό κοινωνικό πρόταγμα μέσα απ' την αμφισβήτηση ενός επιμέρους αλλά συστατικού για την εξουσία θεσμού. Οι φυλακές, από καιρού πια, καταδεικνύονται ως ένα κοινωνικό πρόβλημα, μη αντιμετώπισιμο, αλλά ανατροφοδοτούμενο είτε στην αμερικάνικη εκδοχή (ιδιωτικές φυλακές), είτε στην ευρωπαϊκή. Μένει να δούμε αν οι κοινωνικές αντιστάσεις θα αποτρέψουν την προέλασή του στον προδιαγραφόμενο ιργουελικό ορίζοντα (ηλεκτρονικά βραχιόλια ή εμφυτευμένα τσιπάκια).

Ύστερα από τη μεγαλειώδη εξέγερση στις ελληνικές φυλακές, την περασμένη άνοιξη, με αφορμή τον ξυλοδαρμό του αναρχικού Γ. Δημητράκη από δεσμοφύλακες στη φυλακή του Μαλανδρινού, καθώς και την αντίστοιχη αλληλεγγύη που εκδηλώθηκε απ' έξω, ανέκυψαν λογικά μια σειρά από ζητήματα. Ορισμένα αφορούν στην εκδικητικότητα του μηχανισμού απέναντι στους εξεγερμένους κρατούμενους (βλ. Β. Πάλλη) και στις εν γένει συνέπειες που τους επιφυλάσσονται ως ανυπότακτοι (π.χ. Π. Γεωργιάδης), στο ανικανοποίητο των αιτημάτων που τέθηκαν (π.χ. μείωση των ισοβίων σε 12 χρόνια), στην πάγια επιδείνωση των συνθηκών κράτησης και στη λίστα «αυτοκτονιών» και θανάτων μέσα στα κελιά, στις ειδικές συνθήκες απομόνωσης των πολιτικών κρατούμενων, σ' ολόκληρο το θλιβερό καλεντάρι του εγκλεισμού μ' επιστημονική προσφορά-δνδ, για ιδιαίτερες περιπτώσεις, την ταινία «Στη φωλιά του κούκου» (βλ. παράταση εγκλεισμού του Στ. Μαλινδρέτου απ' τον Κορυδαλλό στο Δαφνί). Κάποια άλλα, σίγουρα αφορούν στην ανάπτυξη του αγώνα απ' έξω, στο σπάσιμο της απομόνωσης των κρατούμενων, στην κριτική της κρατικής-καπιταλιστικής βίας και τον εμπλουτισμό της αναρχικής παρέμβασης, στην αλληλεγγύη και τις επιμέρους δράσεις που, λίγο πολύ, συγκροτημένα ή αυθόρμητα, δίνουν τη δική τους συμβολή για το καταχώνιασμα της φυλακής στο χώρο της ανθρώπινης προϊστορίας. Εν κατακλείδι, αυτό το ενημερωτικό φυλλάδιο δεν στοχεύει παρά στο να δώσει ένα ακόμα ερέθισμα σ' αυτή την κατεύθυνση.

Γενάρης 2008

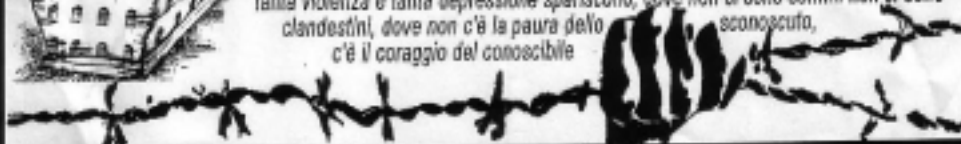
για επικοινωνία: ΤΘ 8022 TK 10010 Αθήνα.

PRESIDIO DI SOLIDARIETÀ CON I PRIGIONIERI E LE PRIGIONIERE

LUNEDÌ 31 DICEMBRE FUORI DAL CARCERE DI REBIBBIA DALLE 10:30 a.m.
di fronte alla sezione femminile
musica e microfono aperto

Dove non c'è differenza di ricchezza il furto sparisce, dove all'isolamento degli individui si contrappone una vita fatta di rapporti, di mutuo appoggio tanta violenza e tanta depressione spariscono, dove non ci sono confini non ci sono clandestini, dove non c'è la paura dello sconosciuto, c'è il coraggio del conoscibile

ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΙΣΟΒΙΩΝ

Την 1^η Δεκέμβρη 2007 θα ξεκινήσει η απεργία πείνας για την κατάργηση των ισοβίων. Μέχρι στιγμής έχουν δηλώσει τη συμμετοχή τους 737 ισοβίτες κρατούμενοι και γύρω στους 8.353 κρατούμενοι, συγγενείς κρατουμένων και αλληλέγγυοι. Μερικοί θα πραγματοποιήσουν την απεργία για απροσδιόριστο χρονικό διάστημα -μέχρι θανάτου αν χρειαστεί- άλλοι ανά εβδομαδιαίους κύκλους. Μερικοί απ' αυτούς τους κρατουμένους ζήτησαν μια δική μας παρέμβαση για το ζήτημα και γι' αυτό οργανώσαμε την συνάντηση της 17^{ης} και 18^{ης} Νοέμβρη στη Νάπολη. Θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε ότι η στήριξη στους αγώνες των κρατουμένων με βάση την απόλυτη άρνηση του θεσμού των φυλακών και την ριζοσπαστική κριτική της κοινωνίας που παράγει αυτόν το θεσμό αποτελεί από πάντα ένα κομμάτι της διαδρομής μας μέσα στον αντιεξουσιαστικό αγώνα. Ένα κομμάτι έμφυτο στην τάση - που πάντα κινεί τη δράση μας- για μια κοινωνία ελεύθερη από θεσμούς καταπίεσης, εκμετάλλευσης και εμπορευματοποίησης. Επομένως, η ενασχόλησή μας με τις θεματικές ενάντια στις φυλακές και η αλληλεγγύη μας στους κρατούμενους είναι συνέπειες ενός ελευθεριακού και επαναστατικού σχεδιασμού που ακόμα και αν δεν σχετίζεται άμεσα μ' αυτήν την κινητοποίηση, παρ' όλα αυτά αναγνωρίζει σ' αυτήν την κινητοποίηση την εν δυνάμει συγκρουσιακότητα που μπορεί αυτή ν' αναπτύξει απέναντι στο τελεωργικό της καθημερινής υποταγής που κυριαρχεί στη ζωή μέσα στις φυλακές.

Οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες που συμμετέχουν στη συνέλευση αποφάσισαν να στηρίξουν αυτόν τον αγώνα κυρίως γιατί γεννήθηκε μέσα στις ίδιες τις φυλακές. Αντιλαμβανόμαστε το γεγονός ότι αν αυτή η μάχη δεν είναι ικανή - μέσα και έξω από τις φυλακές- ν' αναπτύξει μια δική της αυτονομία, τότε αναπόφευκτα θα πέσει στα χέρια της εργαλειακής αφομοίωσης από την πλευρά της θεσμικής πολιτικής, η οποία έτσι θα μπορέσει να εκμεταλλευτεί αυτήν την κατάσταση για να φτιασιδώσει το δημοκρατικό προσωπείο της. Ένα παράδειγμα αποτελεί η άθλια πρόταση διάφορων προσωπικοτήτων της κυβερνητικής αριστεράς για την αντικατάσταση των ισοβίων με ένα- εξίσου απαράδεκτο- τερματισμό της ποινής, υπολογισμένο στα 28 χρόνια.

Θέλουμε να υπογραμμίσουμε ότι η προοπτική που θέτουμε, σε σχέση με το ζήτημα του εγκλεισμού και της ποινής, είναι έτσι κι αλλιώς ασυμβίβαστη με οποιαδήποτε δικαστική μεταρρύθμιση γιατί αρνούμαστε τον ίδιο τον κανόνα σύμφωνα με τον οποίο σε κάθε «παραβατική» συμπεριφορά αντιστοιχεί και μια- μακρά ή σύντομη- τιμωρία. Ακριβώς γιατί δε θέλουμε να αφήσουμε ελεύθερο πεδίο σ' όποιον θα ήθελε να εκμεταλλευτεί την ίδια τη ζωή των κρατουμένων για την δική του ανέξοδη αυτοπροβολή, μας φαίνεται σημαντικό να αναδείξουμε το γεγονός ότι η κινητοποίηση των κρατουμένων, με τον αυτοοργανωμένο χαρακτήρα της, την πλατιά συμμετοχή της από πλευράς και μη ισοβιτών κρατουμένων - αλλά και συγγενών- έρχεται σε ρήξη με την αποσυνθετική λογική που επιβάλλεται στις ιταλικές φυλακές από το νόμο Gozzini [*], ο οποίος έχει σα στόχο την εξατομικευμένη αντιμετώπιση και τη διάρρηξη της αλληλεγγύης μεταξύ των

κρατουμένων μέσα από μια οπτική ελέγχου και ειρήνευσης στο εσωτερικό των φυλακών. Παράλληλα, η επιλογή κάποιων κρατουμένων να συνεχίσουν την απεργία πείνας ακόμα και μέχρι το θάνατο αν χρειαστεί όπως δήλωσαν ξεκάθαρα κάποιοι απ' αυτούς- δείχνει ξεκάθαρα την προοδευτική υποκρισία μιας πολιτικής τάξης που ενώ από τη μία αυτοπροβάλλεται σαν υπερασπιστής των «ανθρωπίνων δικαιωμάτων», προωθώντας ένα διεθνές μορατόριουμ-κοροϊδία ενάντια στη θανατική ποινή, από την άλλη χρησιμοποιεί τα ισόβια που δεν είναι τίποτα άλλο από την καθημερινή άρνηση της ζωής, από μια διαφοροποιημένη θανατική ποινή. Θεωρούμε απαραίτητο να τονίσουμε ότι η φυλακή παράγει θάνατο κάθε μέρα, ότι οι φυλακές είναι χώροι καθημερινών ψυχολογικών και φυσικών βασανιστηρίων, όπως και τα Κέντρα Προσωρινής Διαμονής για μετανάστες και οι ψυχιατρικές δομές: απόλυτοι θεσμοί που ο λόγος ύπαρξης τους είναι η τρομοκράτηση και ο εκμηδενισμός οποιουδήποτε είναι ανυπόταχτος και ασυμβίβαστος με τις επιβολές της κυριαρχίας. Κατά τα λοιπά, η κριτική του συστήματος των φυλακών σημαίνει και την άμεση κριτική της κυρίαρχης κοινωνικής οργάνωσης που έχει τη φυλακή σα σημείο αναφοράς. Από τη συνέλευση προέκυψε η βούληση για μια νέα συνάντηση μια βδομάδα μετά την έναρξη της απεργίας πείνας για την εκτίμηση της εξέλιξης του αγώνα και των πρωτοβουλιών αλληλεγγύης.

Οι συντρόφισσες και οι σύντροφοι της συνέλευσης ενάντια στις φυλακές στις 17 και 18 Νοεμβρίου 07 στη Νάπολη.

* Ο νόμος Gozzini αποτελεί τον ισχύοντα ιταλικό σωφρονιστικό νόμο. Θεσπίστηκε το 1975, μεταρρυθμίστηκε το 1986 και ουσιαστικά αποτέλεσε τη βάση για την αυστηροποίηση των ποινών, την αύξηση των χρονικών ορίων προφυλάκισης, τα ευεργετικά μέτρα για τους «μετανοημένους», τις ειδικές συνθήκες κράτησης για τους απείθαρχους και τους αμετανόητους κτλ. Αξίζει ν' αναφερθεί ότι ο Gozzini ήταν καθολικός γεροουσιαστής που εκλεγόταν με την ανεξάρτητη αριστερά και ήταν στενά συνδεδεμένος με το Ιταλικό Κομμουνιστικό Κόμμα.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΙΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Τόσο πριν την έναρξη όσο και καθ' όλη τη διάρκεια της απεργίας πείνας ομάδες συντρόφων-ισσών πραγματοποίησαν διάφορες δράσεις αλληλεγγύης (συγκεντρώσεις και μικροφωνικές σε πλατείες των πόλεων και έξω από φυλακές, μοίρασμα κειμένων και έκθεση υλικού αντιπληροφόρησης, αφισοκολλησεις και αναρτήσεις πανό, θορυβώδεις χαιρετισμούς προς τους αγωνιζόμενους κρατούμενους και ρίψεις πυροτεχνημάτων έξω από τα διάφορα «σωφρονιστήρια») σε διάφορες πόλεις (Ρώμη, Λέτσε, Μπέργκαμο, Μόντενα, Τρέντο, Λιβόρνο, Μπιέλα, Πιατσέντσα, Πάρμα, Ρέτζιο Εμίλια, Μπολόνια, Λατίνα, Λούκα...) της ιταλικής χερσονήσου.

Ενδεικτικά αναφέρουμε μερικές:

Γένοβα 24/II Το πρωί, έξω από τις φυλακές Marassi, στήνεται τραπεζάκι με ενημερωτικό υλικό για την απεργία πείνας που ξεκινά την 1^η Δεκέμβρη και υλικό ενάντια στις φυλακές.

Τορίνο 30/II Έξω από τις φυλακές Vallette, μερικοί αλληλέγγυοι στέλνουν ένα νυχτερινό χαιρετισμό με φωνές και πυροτεχνήματα κι έναν εναγκαλισμό σε όλους τους κρατούμενους και ισοβίτες απεργούς. Στους τοίχους της πόλης εμφανίστηκαν συνθήματα και αφίσες αλληλεγγύης. Επίσης, σε πολλά περίπτερα εμφανίστηκαν ψεύτικα διαφημιστικά ταμπλό που - αντίθετα απ' όλες σχεδόν τις εφημερίδες- έφεραν σε τίτλους την είδηση της απεργίας.

La CIMA

www.cima.it

Teramo

Cronaca

Annullati tutti gli eventi... ma era una bufala

Le affissioni fasulle confondono i cittadini e irritano gli organizzatori

Teramo 30/II Αφισοκολληθηκαν ανακοινώσεις για την ακύρωση διάφορων μουσικών, πολιτικών και αθλητικών εκδηλώσεων (όπως π.χ. του πρωταθλήματος ποδοσφαίρου και μπάσκετ). Οι ανακοινώσεις, με τις οποίες η νομαρχία του Teramo ακύρωνε αυτές τις εκδηλώσεις ως ένδειξη αλληλεγγύης στην έναρξη της απεργίας πείνας των κρατούμενων για την κατάργηση των ισοβίων, αποδείχτηκαν ψευδεπίγραφες.

Νάπολη Την τελευταία εβδομάδα του Νοεμβρίου μοιράστηκαν προκηρύξεις έξω απ' τις φυλακές Roggioroale και του Pozzuoli.

Τορίνο 1/12 Πέταμα σκουπιδιών σε ταμπλό της Λίγκας του Βορρά κατά της μετανάστευσης, του νόμου Indulto και υπέρ της «ασφάλειας». Τρεις σύντροφοι προσάγονται, κρατούνται στο τμήμα και κατηγορούνται για ρύπανση. Στο Balon (παζάρι και μέρος συνάντησης ατόμων διαφορετικής προέλευσης) οι ρατσιστές της Λίγκας παρουσιάστηκαν με το λόγο τους του

κώλου και καλά προστατευόμενοι απ' την αστυνομία. Δυστυχώς γι' αυτούς, τους πήραν στο κυνήγι με αυγά, φτυσιές στη μούρη και βρισιές. Ακολούθησε αψιμαχία μεταξύ των συντρόφων και των μπάτσων (που είχαν κι αυτοί την ίδια τύχη με τους ακροδεξιούς) με την υποστήριξη και τα χειροκροτήματα του κόσμου που βρισκόταν στο παζάρι. Στη συνέχεια ξεκίνησε αυθόρμητα μια μικρή πορεία στους δρόμους της λαϊκής γειτονιάς του Τορίνο Porta Palazzo, ενημερώνοντας τον κόσμο για την απεργία πείνας των ισοβιτών. Πανό, προκηρύξεις και η βούληση να σπάσει η σιωπή των μνητια γύρω απ' αυτό τον αγώνα...

Γένοβα I/12 Συγκέντρωση κι ανοιχτή μικροφωνική, κάτω απ' το τοίχος της φυλακής Marassi, υπέρ του αγώνα για την κατάργηση των ισοβίων και για να πάρουν το λόγο όλοι όσοι εναντιώνονται στην ύπαρξη αυτή καθεαυτή της ίδιας της φυλακής.

ΜΟΝΟ ΕΡΕΪΠΙΑ

«Εκατό χρόνια πριν, το πάτημα στη σελήνη ήταν μια ουτοπία... κι εγώ τώρα είμαι πεπεισμένος ότι η φυλακή δεν είναι αναγκαία, η φυλακή δεν είναι ιατρεία, η φυλακή είναι το κακό κι ακόμα κι η καλύτερη φυλακή είναι πάντα ένας τόπος αδικίας και βασάνων.» Carmelo Musumeci, ισοβίτης, φυλακή του Spoleto, 18/11/07.

Σήμερα, 1^ο Δεκεμβρίου, σε πάρα πολλές φυλακές σ' όλη την Ιταλία, ξεκίνησε μια απεργία πείνας από περισσότερους από 700 ισοβίτες (ορισμένοι εξ' αυτών αποφασισμένοι να τραβήξουν τη διαμαρτυρία ως το θάνατο) και πάνω από 7000 κοινούς ποινικούς κρατούμενους, συγγενείς και αλληλέγγυους με στόχο την κατάργηση της ισόβιας κάθειρξης. Να θυμίσουμε την ιστορική σημασία του γεγονότος, που συμβαίνει πρώτη φορά στην Ιταλία σε τέτοια εκτεταμένη μορφή. Αναφορικά με τις ιδέες που θέτουν σε κίνηση την αλληλεγγύη μας στον αγώνα των ισοβιτών, θα μεταφέρουμε εδώ το διάλογο μεταξύ δυο νέων, σαν εμάς, σαν τόσους άλλους, που συναντιούνται ακριβώς πάνω σε τούτη την πλατεία...

Z: Γεια σου Μ., πώς πάει, όλα οκ;

M: Ναι, όλα εντάξει, παρόλο που αυτή η πόλη είναι θλιβερή.

Z: Ακριβώς, και με την ευκαιρία, πήρε το μάτι σου αυτά εκεί τα πανό; Κατάλαβες τίποτα; Πού κολλάνε οι ισοβίτες μ' αυτήν εδώ την πλατεία;

M: Α, ναι, κάτι διάβασα. Σήμερα άρχισε η απεργία πείνας διαρκείας, πολλών φυλακισμένων και συγγενών τους, για την κατάργηση των ισοβίων στην Ιταλία.

Z: Χαρά στο κουράγιο τους. Τι θέλουν σ' αντάλλαγμα, μείωση της ποινής ή ας πούμε καλύτερα διακοπές στην Καραϊβική;

M: Μην κάνεις το βλάκα, κάτσε σκέψου λιγάκι, η ιστορία αυτή αξίζει προσοχή: ο ιταλικός πολιτικός κόσμος και πρώτα απ' όλα τα διανοουμενιοειδή της αριστεράς το παίζουν οι μεγαλύτεροι υποστηρικτές της διεθνούς καταδίκης σε βάρος της ποινής του θανάτου... ενώ εδώ στην Ιταλία ισχύει ένας θεσμός σαν τα ισόβια, μια θανατική ποινή με διάρκεια χρόνου, μια μεγαλύτερη διαστροφή, δηλαδή σκέψου το: Λήξη ποινής ποτέ!!! Οι ιταλοί πολιτικοί στρέφουν το φως στο ανθρωπιστικό τους προσωπίο, ξεχνώντας όμως τους σκελετούς στις ντουλάπες τους...

Z.: Οκ, κι εγώ μπορεί να συμφωνώ, αλλά ο συλλογισμός σου μοιάζει κάπως ιδεολογικός σε σχέση με την πραγματικότητα που ζούμε, δε νομίζεις;

M.: Όχι, δεν το νομίζω, αντιθέτως. Μιλάμε απλώς για την ανάγκη του να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους μπας και πάρουμε είδηση ότι η τόσο σημασιοστολισμένη ιταλική δημοκρατία δεν είναι παρά ένα ιδεολογικό καταφύγιο που μέσα του κρύβονται συγκαλυμμένες αυθαιρεσίες. Να πούμε τα πράγματα με τ' όνομά τους; τα ισόβια είναι θανατική καταδίκη, η φυλακή δεν χρησιμεύει στην επανένταξη των ατόμων αλλά στην εξόντωσή τους, οι αστυνομικές μέθοδοι δεν είναι αναγκαίο κακό αλλά αυθαιρεσία. Έτσι όλο αυτό το γαϊτανάκι χάνει το υποκριτικό του δέσιμο κι αποκαλύπτεται σαν το εντελώς αντίθετο απ' αυτό που παριστάνει: το δημοκρατικό, το ισότιμο και δίκαιο.

Z.: Να λες τα πράγματα με τ' όνομά τους, δεν είναι κακό... πάντως υπάρχουν κι αμφιβολίες, κανείς δεν αρνείται ότι υπάρχει εγκληματικότητα, ότι η ζωή στις πόλεις κατάντησε ανυπόφορη, ο κόσμος θέλει την ησυχία του!!!

M.: Ναι, ουσιαστικά το πρόβλημα υπάρχει, δε λέω, όμως και πάλι το βλέπω κάπως αλλιώς: πάνε χρόνια τώρα που ακούμε τον ίδιο χαβά για ποινές πιο αυστηρές, που να εφαρμόζονται, για ειδικούς νόμους κλπ. μα για μας εδώ στις γειτονιές τι αλλάζει; Τίποτα, αντιθέτως η ζωή γίνεται όλο και πιο ανυπόφορη... σ' αυτό συμφωνούμε όλοι. Οι εφημερίδες και τα κανάλια λένε ότι γι' αυτό φταίνε οι λαθρομετανάστες, η εγκληματικότητα, το νταλαβέρι. Εγώ δοκίμασα το εξής: για μια βδομάδα έκλεισα την TV κι απέφυγα να διαβάσω εφημερίδα, απλώς έκοβα βόλτες ποδαράτος.

Z.: Και τι είδες;

M.: Είδα ότι όντως η πόλη είναι ανυπόφορη, όχι όμως απ' την έλλειψη ασφάλειας, αλλά γιατί πρέπει να σηκώνομαι το πρωί να πάω να μ' εκμεταλλευτούν σε μια μαύρη εργασία σε call center, πουλώντας προϊόντα για τα οποία αδιαφορώ πλήρως, για λίγα ευρώ την ημέρα, περνώντας μέσα από μια πόλη κακοποιημένη σε βαθμό βιασμού από την κερδοσκοπία των αληθινών εγκληματιών του Μιλάνου, ενώ για να διασκεδάσω λίγο πρέπει να χαλάσω το μισό μου μισθό γιατί πλέον δεν παίζουν παρά κάτι "in" μαγαζιά όπου ένα σωρό ανεγκέφαλοι τη βρίσκουν με την άδεια τους εικόνα κι αν εγώ θέλω να πω ένα ποτό κάπου αλλού τότε σίγουρα θα πέσω σε μπλόκο: εξακρίβωση στοιχείων!

Z.: Αφού τα βλέπεις έτσι, τι σκέφτεσαι να κάνεις;

M.: Προφανώς δεν έχω καμιά συνταγή στο τσεπάκι και σίγουρα δε γουστάρω πια το ρόλο του σπαστικού που τα παίρνει στο κρανίο μ' όσους, καλώς ή κακώς, βράζουν στο ίδιο καζάνι μαζί του, αλλά την ψάχνω όσο γίνεται να σταθώ αλληλέγγυος και συνένοχος μ' αυτούς. Άκου Z. εγώ πιστεύω ότι κάθε άτομο και μόνο που υπάρχει αντιμετωπίζει αναπόφευκτα ένα δίλημμα: ή κάνει μόκο, ή επιλέγει να δράσει για να ξεφύγει από τούτη τη θλιβερή κατάσταση.

Z.: Σίγουρα τη βλέπεις κάπως περίεργα, όμως οι ιδέες σου έχουν ενδιαφέρον, ελπίζω να τα ξαναπούμε σύντομα γιατί τώρα πρέπει να την κάνω.

M.: Άντε γεια, Z. και σίγουρα θα τα ξαναπούμε.

Κείμενο που μοιράστηκε σε πλατείες του Μιλάνου και έξω από τις φυλακές San Vittore

Κάδιζ (Ισπανία) Στις 1,2 και 3 του Δεκέμβρη ο αναρχικός σύντροφος Rafael Martínez Zea, έγκλειστος στη φυλακή Puerto III, κάνει απεργία πείνας σ' ένδειξη αλληλεγγύης στον αγώνα για την κατάργηση των ισοβίων στην Ιταλία. Ακόμη, απεργεί για την κατάργηση των FIES και κάθε ειδικού καθεστώτος κράτησης, καθώς και για το δικαίωμα του κρατούμενου να εκτίει την ποινή του στον τόπο καταγωγής ή κατοικίας του.

Παρίσι, Γαλλία 4/12 Κατάληψη των γραφείων του ιταλικού ειδησεογραφικού πρακτορείου Ansa από μια εικοσαριά διαδηλωτές της συλλογικότητας "99/99/9999" για την έκφραση της αλληλεγγύης τους προς την απεργία πείνας που έχει ξεκινήσει στην Ιταλία τρεις μέρες πριν για την κατάργηση των ισοβίων. «Από τους 1294 καταδικασμένους σε ισόβια αναφέρουν στο κείμενο τους- οι 775 αποφάσισαν να συμμετέχουν, όπως επίσης και 8.400 κρατούμενοι, συγγενείς κρατουμένων και αλληλέγγυοι. Μερικοί έχουν επιλέξει να κάνουν αυτήν την απεργία πείνας ανά εβδομαδιαίους κύκλους και μια σαρανταριά έχουν εκφράσει την αλληλεγγύη τους με διαφορετικά μέσα. Αυτό το κίνημα διαμαρτυρίας ακολούθησε το συλλογικό αίτημα 310 ισοβιτών των ιταλικών φυλακών που τον περασμένο Ιούνιο ζητούσαν την επαναθέσπιση της θανατικής ποινής αφού όπως δηλώσαν «Έχουμε κουραστεί να πεθαίνουμε λίγο λίγο κάθε μέρα, αποφασίσαμε να πεθάνουμε μια και καλή». Τη στιγμή που η Ευρωπαϊκή Ένωση πραγματοποιεί μια διεθνή καμπάνια για την κατάργηση της θανατικής καταδίκης -στιγματίζοντας τόσο την Κίνα όσο και τις Ηνωμένες Πολιτείες- η ισχύουσα εναρμόνιση της ποινικής πολιτικής έχει αντικαταστήσει αυτήν την καταδίκη με ποινές ως το θάνατο». Η συλλογικότητα που πήρε το όνομα της από την «ημερομηνία λήξης της ποινής που εγγράφεται στα πιστοποιητικά εγκλεισμού των καταδικασμένων σε ισόβια στην Ιταλία» ανακοίνωσε ότι θα ακολουθήσουν και άλλες ενέργειες στην Ιταλία και αλλού.

Ρώμη 5/12 Τη νύχτα ανάμεσα στις 5 και 6 Δεκέμβρη αναρτώνται χαρτοπανό και πανό με συνθήματα όπως «Φτάνει με τα ισόβια, φτάνει με τη φυλακή», «Αλληλεγγύη στις-στους απεργούς πείνας κρατούμενους», «Ούτε ισόβια, ούτε μείωση των ποινών, ελεύθεροι-ες όλοι-ες», «Ενάντια στα ισόβια, ενάντια σε κάθε φυλακή» και διάφορα άλλα.

Ροβερέτο 7/12 Μερικά άτομα μπλοκάρουν την κίνηση μπροστά στα δικαστήρια και ανοίγουν ένα πανό αλληλεγγύης προς τους αγωνιζόμενους ισοβίτες. Με κόκκινο βερνίκι γράφουν στην άσφαλτο «ενάντια στα ισόβια». Στο νέο κατειλημμένο χώρο Ex Bimao ανοίγεται ένας χώρος για την στήριξη και την αντιπληροφόρηση σχετικά με τον αγώνα.

Τορίνο 9/12 Μερικοί αλληλέγγυοι μπλοκάρουν την χριστουγεννιάτικη κίνηση στους δρόμους του κέντρου. Με αλυσίδες και πανό μπλοκάρουν την αδιαφορία ενός συστήματος που ανέχεται τη «λήξη ποινής ποτέ». Τα πανό έγραφαν «να μπλοκάρουμε τα πάντα, αλληλεγγύη στους αγωνιζόμενους κρατούμενους».

Νάπολη 12/12 Στην πλατεία Plebiscito ανοίγεται πανό που γράφει «αλληλεγγύη στους κρατούμενους που αγωνίζονται ενάντια στα ισοβία». Ακολουθεί μοίρασμα κειμένων σε διάφορα σημεία του κέντρου.

Βαρκελώνη (Ισπανία) 14/12 Συγκέντρωση αλληλεγγύης στους κρατούμενους απεργούς πείνας έξω από το ιταλικό προξενείο. Ακολουθεί ένας απολογισμός της παρέμβασης: «Σήμερα το πρωί συλλογικότητες και άτομα ενάντια στις φυλακές συγκεντρώθηκαν μπροστά από το ιταλικό προξενείο της Βαρκελώνης για να στηρίξουν τον αγώνα για την κατάργηση των ισοβίων στην Ιταλία. Από τις 12 και μετά ξεκίνησε η συγκέντρωση μπροστά από την είσοδο του προξενείου και με ισχυρές δυνάμεις των mossos d' esquadra (καταλανική αστυνομία). Μοιράστηκαν κείμενα που ενημέρωναν για τον αγώνα περισσότερων από 700 ιταλών ισοβιτών κρατούμενων που ξεκίνησαν την 1^η Δεκέμβρη απεργία πείνας για την κατάργηση των ισοβίων. Από την Ιταλία καλέστηκε μια ημέρα διεθνούς αλληλεγγύης για τις 15 Δεκέμβρη και διάφορες βαρκελωνέζικες συλλογικότητες ενάντια στις φυλακές αποφάσισαν να πραγματοποιήσουν αυτήν την συγκέντρωση έτσι ώστε ν' ασκηθεί πίεση στην ιταλική κυβέρνηση για την κατάργηση των ισοβίων. Μετά από 45 περίπου λεπτά έγινε απόπειρα να παραδοθεί ένα γράμμα στον πρόξενο στο οποίο ζητούταν η κατάργηση των ισοβίων αλλά αυτό δεν στάθηκε δυνατό αφού το προξενείο έκλεισε τις πόρτες του στις 11.30, μισή ώρα πριν τη συγκέντρωση, για άγνωστους λόγους. Αξίζει να υπογραμμίσουμε ότι οι mossos είχαν κυκλώσει τους συγκεντρωμένους απαιτώντας την εξακρίβωση στοιχείων μερικών απ' αυτούς. Μετά την άρνηση των συγκεντρωμένων να δώσουν τα στοιχεία τους, η συγκέντρωση συνεχίστηκε για άλλη μια ώρα και ολοκληρώθηκε χωρίς κανένα άτομο να δώσει τα στοιχεία του».

Gent (Βέλγιο) 12/12 Ρίψη κόκκινης μπογιάς στο ιταλικό προξενείο της

Frere Orbanlaan. Λίγο αργότερα, μερικά άτομα συλλαμβάνονται στην Serpentstraattwee. Η αστυνομία και η εισαγγελία δεν ανακοινώνουν τίποτα παραπάνω.

Γένοβα 13/12 Η εφημερίδα της Γένοβας *Secolo XIX* αναφέρει: «τη νύχτα της 13/12/07 μπλοκαρίστηκαν τα λουκέτα από τα ρολά πολυάριθμων εστιατορίων και μπαρ του κέντρου της πόλης. Βρέθηκε μια προκήρυξη που ανέφερε: «600 κρατούμενοι κάνουν απεργία πείνας. Σήμερα οι πλούσιοι δε θα φάνε».

Βαλένθια (Ισπανία) 13/12 Το πρωί μοιράζονται – στο πανεπιστήμιο της πόλης– κείμενα αντιπληροφόρησης για την απεργία πείνας των κρατούμενων στις ιταλικές φυλακές. Επίσης κολλιούνται αυτοκόλλητα και αφίσες, γράφονται συνθήματα και αναρτώνται τεράστια πανό στις εισόδους των σχολών.14/12 Σαν συνέχεια των δράσεων αλληλεγγύης πραγματοποιείται «επίσκεψη» στο ιταλικό προξενείο της πόλης. Μοιράζονται κείμενα, κολλιούνται αυτοκόλλητα και γίνεται απόπειρα ν' αποσταλούν φαξ αλληλεγγύης. 15/12 Στο ελεύθερο ραδιόφωνο της πόλης *Radio Malva* μεταδίδεται μια εκπομπή αφιερωμένη στην απεργία πείνας των κρατούμενων στις ιταλικές φυλακές: «αυτή η καμπάνια πρέπει να εξαπλωθεί όσο το δυνατόν περισσότερο, για τη ζωή των συντρόφων που βρίσκεται σε κίνδυνο αφού για την καταστροφή των φυλακών προτάσσουν μπροστά στον εχθρό τα κορμιά τους. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι ιταλοί αναρχικοί στηρίζαν πάντοτε αμέριστα τον αγώνα που έχει ξεκινήσει εδώ στο ισπανικό Κράτος ενάντια στα FIES. ΙΣΟΒΙΑ=ΘΑΝΑΤΙΚΗ ΠΟΙΝΗ=ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ. Εμπρακτη αλληλεγγύη στους κρατούμενους μέσα και έξω από τις φυλακές!» Ισπανία 15/12 Μαζική αποστολή φαξ αλληλεγγύης από διάφορα σημεία της ιβηρικής χερσονήσου.

Μαδρίτη 15/12 Αναγραφή συνθημάτων στο ιταλικό ινστιτούτο («700 κρατούμενοι σε απεργία πείνας. Ιταλικό κράτος δολοφόνος») και στην πρόσοψη της ιταλικής πρεσβείας («ελευτεριά στους κρατούμενους απεργούς πείνας»)

Κόρδοβα και Σεβίλλη (Ισπανία) 15/12 Μαζικές αφισοκολλήσεις και μοίρασμα κειμένων.

Γιρυσκόα (Χώρα των Βάσκων) 15/12 Σε διάφορα χωριά της περιοχής γίνεται μαζική τοιχοκόλληση αυτοκόλλητων αλληλεγγύης.

Ρώμη 15/12 Μοίρασμα κειμένων έξω από τις αντρικές και τις γυναικείες φυλακές της *Rebibbia* κατά τη διάρκεια των επισκεπτηρίων. Οι κρατούμενες στη γυναικεία πτέρυγα υψίστης ασφαλείας μαζί με ποινικές κρατούμενες θα συνεχίσουν την διαμαρτυρία χτυπώντας τα κάγκελα όλες τις Κυριακές και τις αργίες για 10 λεπτά δύο φορές την μέρα, στις 14.30 και στις 19.30. Στην ανδρική πτέρυγα GB ένας ισοβίτης συμμετέχει στην απεργία πείνας από την αρχή της διαμαρτυρίας πίνοντας μόνο νερό. Στην πτέρυγα υψίστης ασφαλείας οι κρατούμενοι συμμετέχουν στην απεργία πείνας ανά κάθε τριήμερο.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ REBIBBIA

Εμείς οι κρατούμενες στην γυναικεία πτέρυγα ύψιστης ασφάλειας της φυλακής Rebibbia στη Ρώμη, θέλουμε να συμβάλουμε στην καμπάνια για την κατάργηση των ισοβίων επειδή θεωρούμε ότι ο σκοπός της ποινής δε μπορεί έπ' ουδενί να είναι η ολοφάνερη άρνηση της θεσπισμένης αρχής του συντάγματος βάσει της οποίας οι ποινές δεν πρέπει να συνίστανται σε απάνθρωπη μεταχείριση, αλλά να τείνουν στην αναμόρφωση του κατάδικου.

Αναρωτιόμαστε πράγματι, πώς είναι δυνατόν οι ίδιες πολιτικές δυνάμεις που έχουν υιοθετήσει τη διεθνή καμπάνια ενάντια στην θανατική ποινή να μην αγανακτούν ενόψει των εγχώριων κρατικών νόμων που επιβάλλουν τον εγκλεισμό για μια ζωή, όπως είναι τα ισόβια, που αντίστοιχα συνεπάγονται τον οριστικό αποκλεισμό απ' την κοινωνία κι ως εκ τούτου, για πολλούς κρατούμενους και τους συγγενείς τους, δεν αντιπροσωπεύουν τίποτα άλλο από έναν αργό θάνατο.

Ξέρουμε καλά ότι η ερώτησή μας είναι ρητορική δεδομένης της ίδιας αναισθησίας που επιδεικνύεται ως προς την ποινική μεταχείριση, όπως π.χ. το άρθρο 41bis, που ποδοπατά βίαια όχι μόνο την αίσθηση ανθρωπιάς, αλλά και τα πιο στοιχειώδη δικαιώματα και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Μας φαίνεται ακριβώς ότι στα παλάτια όπου προωθούνται οι νόμοι δεν φτάνει ούτε η ηχώ της δραματικής κατάστασης του σφραγιστικού συστήματος. Όπως για παράδειγμα συνέβη το καλοκαίρι του 2006, όταν ψηφίστηκε απ' τη βουλή ο νόμος indulto (νόμος της νεοπαγούς κυβέρνησης Πρόντι που μετέτρεπε τις ποινές μέχρι 3 έτη φυλάκισης σε κατ' οίκον περιορισμό, σε μια προσπάθεια αποσυμφόρησης των φυλακών) και αγνοήθηκε παντελώς απ' όσους βίωσαν στο πετσί τους αυτή την κατάσταση: ένα δείγμα επιείκειας σίγουρα δεν αποτελούσε λύση. Λιγότερο από ένα χρόνο μετά αποδείχτηκε ότι δεν έκανε ούτε για κατάπλασμα: οι φυλακές είναι ξανά υπερπλήρεις ...ακόμα και με μωρά κάτω των τριών ετών!

ΚΑΤΑΦΑΤΣΑ ΜΕ ΤΟΝ ΕΓΚΛΕΙΣΜΟ ΩΣ ΕΣΧΑΤΗ ΕΠΙΛΟΓΗ!

Η κατάσταση όσο πάει και χειροτερεύει με δεδομένες τις προτάσεις που προωθούνται αναφορικά με τα μέτρα ασφάλειας, τα οποία εγκληματικοποιούν ακόμα πιο πολύ τα πλήθη των στερημένων διαφυλάσσοντας, όπως πάντα, όσους πραγματικά βλάπτουν την κοινωνία και προσέχοντας καλά να διατηρούνται τα προσχήματα!

Έχοντας συνειδηση του γεγονότος ότι θα χρειαστεί ν' ακουστεί η φωνή μας ξανά και ξανά και για να γίνει αυτό έχουμε ανάγκη απ' όλη τη δύναμη κι ενεργητικότητά μας, προτιμήσαμε να συμπληρώσουμε, με κάποιες άλλες μορφές αγώνα που ενισχύουν την αντίστασή μας, την απεργία πείνας που έχει καλεστεί. Θα πραγματοποιήσουμε λοιπόν μια ειρηνική διαμαρτυρία που θα ξεκινά απ' την 1^η Δεκεμβρίου και θα περιλαμβάνει καταρχήν - για τρεις ημέρες κι επί δύο φορές την ημέρα- στις 9.30 και στις 14.30, από ένα δεκάλεπτο καγκελοκρουσίας, στο οποίο θα προστεθεί και μια ακόμα εβδομάδα άρνησης αγορών και κατάθεσης αιτήσεων.

Για την κατάργηση των ισοβίων!

Για την κατάργηση του καθεστώτος 41bis!

Όχι άλλα μωρά μέσα στις φυλακές!

Περισσότερες φυλακές δεν σημαίνει περισσότερη ασφάλεια!

Οι κρατούμενες της Γυναικείας Πτέρυγας Υψίστης Ασφάλειας των φυλακών Rebibbia, Ρώμη.

Μιλάνο 16/12 Στο βιβλιοπωλείο Calusca πραγματοποιείται συνέλευση η οποία και αποφασίζει να καλέσει σε συγκέντρωση αλληλεγγύης στους κρατούμενους απεργούς πείνας στις 19/12 στην πλατεία Gadorna της πόλης με βασικό σύνθημα **Η ΦΥΛΑΚΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΛΥΣΗ ΑΛΛΑ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ**

Ροβερέτο 17/12 Μερικά αγάλματα της κωμόπολης καλύπτονται με ασπρόμαυρα

ριγέ σεντόνια και στο κεφάλι τους κρεμιέται κείμενο αλληλεγγύης στην απεργία πείνας.

Περουτζία 19/12 Πραγματοποιείται συγκέντρωση αλληλεγγύης στην πλατεία della Repubblica και μοιράζεται κείμενο με βασικό σύνθημα **TO PAΘOΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΕΡΟ ΑΠ' ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΛΙΑ!**

Τορίνο 20/12 Το πρωί ομάδα συντρόφων-ισσών καταλαμβάνει την τοπική έδρα του κρατικής τηλεόρασης Rai. Σκοπός της κατάληψης είναι η ανάγνωση κατά τη διάρκεια ενός εθνικού δελτίου ειδήσεων της ειδήσεως της απεργίας πείνας που πραγματοποιείται από την 1/12 για την κατάργηση των ισοβίων. Τα μέλη στο σύνολο τους έχουν σιωπήσει εκκωφαντικά (εκτός από δύο μονόστηλα στις εφημερίδες la Repubblica και il Manifesto) τόσο για την ίδια την απεργία πείνας όσο και για τις κινήσεις αλληλεγγύης που οργανώθηκαν έξω από τις φυλακές. Το μήνυμα που σκοπεύουν οι καταληψίες να μεταδοθεί είναι το ακόλουθο: «Τη 1^η Δεκεμβρη γύρω στους 700 ισοβίτες κρατούμενους και άλλοι 8000 αλληλέγγυοι ξεκίνησαν απεργία πείνας ζητώντας την κατάργηση των ισοβίων. Μέχρι σήμερα γύρω στους 40 κρατούμενους συνεχίζουν επ' αόριστον την απεργία πείνας ενώ έξω από τις φυλακές ομάδες αλληλέγγυων στηρίζουν την απεργία με διάφορες παρεμβάσεις. Η ποινή των ισοβίων, η «λήξη ποινής ποτέ» αποτελεί την ντροπή που ζεσκαπάζει την πραγματική λειτουργία της φυλακής, δηλαδή τον εκμηδενισμό μέρα με τη μέρα των εγκλειστών» Μια ομάδα αλληλέγγυων ενάντια σ' όλες τις φυλακές.

Η διεύθυνση της RAI ζήτησε την αποχώρηση των καταληψιών διαμηνύοντας μέσω ασφαλιτών της Digos- ότι σε αντίθετη περίπτωση δεν πρόκειται να διαβαστεί το μήνυμα. Ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις συγκεντρώνονται τόσο έξω όσο και μέσα στο κτίριο ενώ απ' έξω συγκεντρώνονται και αρκετοί σύντροφοι-ισσες. Ξεκινάνε νέες διαπραγματεύσεις με τους πιο «ευαίσθητους» δημοσιογράφους και τελικά στο τοπικό δελτίο ειδήσεων δίνεται η ειδήση της απεργίας πείνας και διαβάζεται ένα κομμάτι του μηνύματος, χωρίς όμως καμία αναφορά στην κατάληψη που βρίσκεται σε εξέλιξη. Η διεύθυνση δηλώνει ότι δεν είναι υπεύθυνη για το εθνικό δελτίο ειδήσεων. Γύρω στις 3 το μεσημέρι οι καταληψίες αποχωρούν και κατευθύνονται στη περιοχή του Palazzo Nuovo όπου για αρκετές ώρες θα μοιραστούν κείμενα αλληλεγγύης στους αγωνιζόμενους ισοβίτες.

Ρώμη 31/12 Συγκέντρωση αλληλεγγύης από το πρωί ως το απόγευμα έξω από τη γυναικεία πτέρυγα των φυλακών της Rebibbia. Μέσω μικροφωνικής μεταδίδεται μουσική, διαβάζονται κείμενα ενώ οι σύντροφοι-ισσες και οι συγγενείς κρατουμένων εκφράζουν την αλληλεγγύη τους στις κρατούμενες. Η αφίσσα μέσω της οποίας αναρχικοί-ες καλούσαν στη συγκέντρωση ανέφερε Εκεί που δεν υπάρχει διαφορά πλούτου η κλοπή εξαφανίζεται, εκεί που μια ζωή βασισμένη στις σχέσεις αλληλοβοήθειας αντικαταθίεται στην απομόνωση των ατόμων η πολλή βία και η πολλή κατάθλιψη εξαφανίζονται, εκεί που δεν υπάρχουν σύνορα δεν υπάρχουν λαθραίοι, εκεί που δεν υπάρχει ο φόβος του άγνωστου υπάρχει το θάρρος του αναγνωρίσιμου.

Τα κείμενα και οι πληροφορίες προέρχονται από το δελτίο La Bella τεύχη 0 και 1: agitazione@hotmail.com